

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713219670
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713219670.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, so sídlom Námestie M. Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti odporcovi X. Z., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. D. XXX/X, XXX XX T., štátny občan SR, zastúpený ustanovenou opatrovníčkou E.H. P., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, o zaplatenie 50,70 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 50,70 € a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 45,79 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh v sume 16,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 29,29 €, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi navrhovateľa JUDr. Vladimírovi Kánovi, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Dňa 18.11.2013 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 19.07.2013, ktorým sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu formou platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi istinu 50,70 € a trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 16,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 87,88 € za 3 úkony právnej služby, každý po 16,60 €, plus 3 krát režijný paušál po 7,81 €, všetko vrátane DPH.

Navrhovateľ svoj návrh zdôvodnil tým, že je akciovou spoločnosťou s majetkovou účasťou Hlavného mesta SR Bratislavy, ktorá vykonáva mestskú hromadnú dopravu (električkovú, trolejbusovú a autobusovú dopravu) podľa Prepravného poriadku MHD v Bratislave v súlade s dopravnými licenciami, pravidlami prevádzkovania dopravy na dráhe a so zmluvou o výkone vo verejnom záujme, ktorá stanovuje rozsah dopravy, uzatvorenou medzi navrhovateľom ako dopravcom a Hlavným mestom SR Bratislavou ako objednávateľom. Odporca sa na výzvu revízora (zamestnanca navrhovateľa povereného vykonaním kontroly cestovných lístkov) dňa 12.05.2013 na linke MHD č. 21 nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, preto navrhovateľovi v zmysle Čl. 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a Čl. 5 Tarify MHD v Bratislave vznikol nárok, aby mu odporca zaplatil cestovné 0,70 € a úhradu 50 €. Odporca dlžnú sumu vo výške 50,70 € navrhovateľovi do dňa spisovania žalobného návrhu neuhradil a nereagoval ani na písomnú upomienku „Pokus o zmier - výzva na zaplatenie“ zaslanú odporcovi doporučene zo strany právneho zástupcu navrhovateľa dňa 18.06.2013, v ktorej mu bola poskytnutá dodatočná lehota na uhradenie vzniknutej pohľadávky navrhovateľa.

Na návrh vydal súd dňa 25.11.2013 platobný rozkaz č.k. 12Ro/278/2013-8, ktorý však musel v zmysle ustanovenia § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) uznesením

č.k. 12Ro/278/2013-19 zo dňa 26.05.2014 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

Podľa § 29 ods. 2 O.s.p., pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Podľa § 29 ods. 6 O.s.p. za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1000 € (ďalej len „drobné spory“).

Uznesením č.k. 10C/94/2014-37 zo dňa 19.08.2014 ustanovil súd odporcovi opatrovníčku E. P., K. tajomníčku Okresného súdu Zvolen podľa § 29 ods. 2 a 6 O.s.p., nakoľko bolo zistené zo správy Obvodného oddelenia PZ SR Zvolen, že menovaný sa na adrese trvalého pobytu dlhodobo nezdržiava. Lustráciou v Registri obyvateľov SR bolo zistené, že menovaný nemá zmenený trvalý pobyt a nemá nahlásený ani prechodný pobyt. Lustráciou v Sociálnej poisťovni nebol zistený žiaden zamestnávateľ odporcu, prostredníctvom ktorého by mu súd mohol doručovať súdne zásielky. Prostredníctvom lustrácie v Ústrednej evidencii väzňov ZVJS SR Bratislava bolo tiež zistené, že odporca sa t.č. nenachádza vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody. Matka odporcu na výzvu zo dňa 10.07.2014, ktorá jej bola doručená dňa 15.07.2014, aby oznámila, či súhlasí s ustanovením za opatrovníka odporcu v tomto konaní, nereagovala. Keďže konkrétne miesto pobytu odporcu sa súdu nepodarilo zistiť a žiadna z blízkych osôb odporcu, resp. žiadny z jeho rodinných príslušníkov nesúhlasil s ustanovením za jeho opatrovníka v tomto konaní, súd ustanovil za opatrovníka zamestnanca súdu.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 03.11.2014, na ktoré sa nedostavil ani navrhovateľ, ani právny zástupca navrhovateľa, rovnako ani odporca a ani ustanovená opatrovníčka odporcu. Právny zástupca navrhovateľa mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas, pričom podaním zo dňa 02.09.2014, doručeným súdu 04.09.2014 oznámil, že súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. Ustanovená opatrovníčka odporcu mala doručenie predvolania na toto pojednávanie tiež vykázané riadne a včas, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 19.08.2014 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že k predmetu veci sa vyjadriť nevie a žiadala, aby súd rozhodol vec v zmysle platných právnych predpisov. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd na predmetnom pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré spolu s návrhom doložil do spisu vo fotokópii navrhovateľ, a to: hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 12.05.2013 z č.l. 2, pokus o zmier - výzva na zaplatenie zo dňa 17.06.2013 z č.l. 4 vrátane poštového podacieho hárka z č.l. 5, Prepravný poriadok MHD v Bratislave a Tarifu MHD v Bratislave, založené na tunajšom súde pod Spr 484/09, pričom zistil tento skutkový stav:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 12.05.2013 súd zistil, že sa jedná o tlačivo navrhovateľa, toto hlásenie podával L. Š., služobné číslo 12095, č. odznaku 56, pričom kontrola mala byť vykonaná dňa 12.05.2013 v čase o 06:23 h. na linke č. 21, č. voza 1837 v úseku zastávok „J.J. VW“ a „E.“. Ako typ porušenia tarifno-prepravných podmienok je uvedené cestovanie bez cestovného lístka, určený postih 50 € a cestovné 0,70 € s tým, že cestujúci odmietol zaplatiť požadovanú sumu. Údaje cestujúceho sa zhodujú s údajmi odporcu, keď tieto údaje mali byť zisťované z občianskeho preukazu č. OP: EA 691437.

Z pokusu o zmier- výzva na zaplatenie zo dňa 17.06.2013 súd zistil, že tento adresoval právny zástupca navrhovateľa odporcovi a odporca ním bola vyzvaný na úhradu splatnej pohľadávky vo výške 51,80 € z titulu nezaplateného cestovného vo výške 0,70 €, poštového vo výške 1,10 € a úhrady vo výške 50 € z dôvodu, že ako cestujúci dňa 12.05.2013 na linke MHD č. 21 v Bratislave sa na výzvu revíзора

nepreukázal platným cestovným lístkom s tým, že žiadali túto sumu zaplatiť najneskôr do 5 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

Z priloženého poštového podacieho hárka vyplýva, že ako odosielateľ je tu uvedený JUDr. Vladimír Kán, jedná sa o poštový podací hárak zo dňa 18.06.2013, pričom pod podacím číslom 14844250 je ako jeden z adresátov uvedený odporca.

Z Prepravného poriadku MHD v Bratislave, ktorý nadobudol platnosť a účinnosť 1.2.2009 súd okrem iného zistil, že v Čl. 6 - Kontrola tarifného vybavenia cestujúcich v bode 2 je uvedené, že cestujúci je povinný na vyzvanie revízora predložiť na kontrolu cestovný lístok, v prípade zľavneného cestovného lístka spolu s preukážkou na tarifnú zľavu. V bode 3 veta prvá a druhá tohto článku je uvedené, že cestujúci, ktorý sa na vyzvanie podľa odseku 2 tohto článku nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške do 100 násobku základného cestovného bez príplatkov a zliav. Aktuálnu výšku úhrady stanovuje tarifa.

Z Tarify MHD v Bratislave platnej od 1.1.2009 súd okrem iného zistil, že v Čl. 2 -Druhy a ceny cestovných lístkov je v bode 1 uvedený cestovný lístok na jednu cestu s časovou platnosťou 15 min. - základné cestovné 0,50 €, s časovou platnosťou 60 min. - 0,70 €, cestovné lístky s časovou platnosťou 15 min. sú neprestupné. V Čl. 5 - Úhrady je uvedená úhrada za cestovanie bez platného tarifného vybavenia 50 €.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave (ďalej len „citovaný zákon“), cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 1 písm. a) citovaného zákona tarifa upravuje sadzby základného cestovného a príplatkov k nim.

Podľa § 17 ods. 1 písm. e) citovaného zákona tarifa upravuje sadzbu sankčnej úhrady podľa odseku 2.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporca cestoval dňa 12.05.2013 na linke MHD Bratislava č. 21 a na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom, ktorého cena s poukazom na tarifu predstavovala sumu 0,70 €. Na základe uvedeného vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné v sume 0,70 € a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom vo výške 50 €, tiež s poukazom na tarifu MHD Bratislava. Nakoľko odporca nijakým spôsobom nepreukázal, že by navrhovateľovi dlžnú čiastku uhradil, súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nakoľko navrhovateľ bol v konaní úspešný v celom rozsahu podaného návrhu, mal by v zásade nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Navrhovateľovi vznikli trovy konania zaplatením súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 €, ktorý uhradil formou kolkových známok nalepených na prvopise žaloby. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty úkonu vo výške 50,70 € pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri tejto sume základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 16,60 € podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa predstavujú za 2 úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 16,60 € a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 €,

2./ návrh zo dňa 19.07.2013 podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 16,60 € a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 €

plus 20 % DPH vo výške 9,76 €, keďže právny zástupca navrhovateľa preukázal osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, že je platiteľom DPH.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za uplatnený úkon právnej služby: zaslanie Pokusu o zmier - výzva na zaplatenie zo dňa 17.06.2013, na ktorú nemal navrhovateľ podľa názoru súdu zákonný nárok, s poukazom na to, že s účinnosťou od 1.6.2009 došlo k zmene § 14 citovanej vyhlášky, podľa ktorého sa za úkon právnej služby, za ktorý by mala patriť odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, už nepovažuje písomné podanie protistrane týkajúcej sa veci samej, resp. za takýto úkon je opäť možné priznať odmenu až v zmysle § 13a ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky v znení novely účinnej od 1.7.2013.

Na základe vyššie uvedeného teda navrhovateľovi vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 58,58 € s tým, že súd navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia len do výšky 29,29 €, teda trovy právneho zastúpenia znížil na polovicu, s poukazom na to, že sa jedná o drobný spor a súd mal zato, že tieto trovy právneho zastúpenia sú neprimerané voči pohľadávke, keďže by boli vyššie ako samotná pohľadávka. Navyše súd poukazuje na účelnosť vynaložených trov konania v zmysle citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že súd nespochybňuje právo každého občana, resp. právnickej osoby dať sa zastúpiť v konaní advokátom, avšak inou otázkou je otázka priznania náhrady trov právneho zastúpenia za takéto zastupovanie. Súdu z jeho činnosti je známa skutočnosť, že navrhovateľ sa dáva zastupovať tým istým právnym zástupcom aj v iných obdobných sporoch, pričom predmetné žaloby sú v podstate formulárovými žalobami, v ktorých sa menia len osobné údaje odporcov, resp. číselné údaje týkajúce sa toho ktorého odporcu a teda nejde o zložité prípady, či už po stránke právnej alebo skutkovej. Súd preto priznal navrhovateľovi len náhradu za zaplatený súdny poplatok z podaného návrhu v celej výške, pretože bez jeho zaplatenia a splnenia si poplatkovej povinnosti by súdne konanie nemohlo prebehnúť, čím by navrhovateľovi bolo upreté právo na súdny proces, čiže právo navrhovateľa domáhať sa ochrany svojho práva na súde, a pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia, tam súd priznal túto náhradu len v pomernej časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať sa proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).